

[Steen Folke.]

være forskellig, kunne man også løse ved nogle tillæg på anden vis. Vi mener ikke principielt, at folk, der er gamle, har mindre behov end folk, der er yngre, men det er klart, at i det omfang de ikke er forsørgere, mens yngre er forsørgere, så kan man sige, det ikke er rimeligt, at deres økonomiske grundlag er det samme. De har ikke behov for det samme. Men det kunne man måske rettelig løse på en anden måde. Principielt mener vi, at folk skal have det samme, hvad enten de er gamle, eller de er yngre, og derfor er princippet om ensartethed i erhvervsudygtighedsydelse og alderspension et rigtigt princip efter vores mening. Så kan man diskutere supplerende foranstaltninger, f. eks. i forbindelse med børn, i forbindelse med folk, der kræver særlig pleje, og andre ting af den art.

Vi har foreslået aldersgrænsen for udbetaling af alderspension nedsat, som det er fremgået, til 60 år, altså vel at mærke i forbindelse med denne kraftige forøgelse af pensionen, og vi har foreslået, at alle pensionister behandles som selvstændige individer, altså at ægtefæller modtager to fulde beløb.

Der er en lang række principper, der er indbygget i det her forslag, også nogle, jeg ikke har tid til at komme ind på her, fordi tiden er ved at løbe ud. Jeg havde håbet, at det i det mindste var muligt at få taget hul på en principiel debat om pensionsreformarbejdet. I første runde var der ikke meget, der tydede på det. Jeg håber, og imødeser specielt socialministerens og den socialdemokratiske ordførers genkomst til talerstolen.

Albertsen (S):

Når man er et venligt gemyt, vil man da nødig bidrage til skuffelser og sorg rundt omkring i ens omgivelser eller hos dem, man har mulighed for at øve indflydelse på, og det har ikke været et ønske om at skabe bedrøvet sindsstemning hos hr. Steen Folke, der er forklaringen på, at jeg ikke mente, tidspunktet var inde til at få en større debat om det forslag, som VS er kommet med. Jeg gjorde opmærksom på, at det pegede på nogle interessante ting og var ganske spændende osv., men jeg må sige, jeg havde lidt svært ved at mene, at tidspunktet var inde og grundlaget til stede

for, at vi kunne føre den seriøse debat om disse højst vitale problemer, vi vitterlig her er inde på.

For det første foreligger der ikke en eneste økonomisk beregning. Jeg kan sige, at efter de ekspertudspil, jeg har modtaget, så svinger den udgift, der her er tale om, mellem 20 og 35 mia kr. Det er det, som de mennesker, der beskæftiger sig med disse ting, skønner. På den baggrund mener jeg, at forslaget, om jeg så må sige, må være lidt mere velunderbygget fra den, der i givet fald skal forsvare det, i dette tilfælde hr. Steen Folke.

Det er altså ikke, fordi vi ikke værdsætter, at der kommer sådan nogle spændende tanker frem, men vi mener altså, at vi meget snart får en drøftelse – på grundlag af et årelangt, grundigt forarbejde, udformet i en betænkning – baseret på et udspil her i salen fra socialministerens side, og dette må være det seriøse grundlag at tage stilling til disse ting på.

Men det er klart, at forslaget vil indgå i socialudvalgets arbejde, det vil selvfølgelig blive behandlet som alle andre forslag, og det vil muligvis komme til at blive behandlet samtidig med det udspil, som kommer fra ministeren.

Ordføreren for forslagsstillerne (Steen Folke) (VS):

Ja, det var jo ikke, fordi det lykkedes at få et eneste synspunkt frem i denne omgang heller, bortset fra dette med økonomien. Der var ikke et eneste synspunkt på de mange principper, som er nedfældet i forslaget. Man kan godt reducere det hele til at være et spørgsmål om økonomien. Man kunne også sige: i det her forslag indgår et bestemt forslag om satsernes størrelse, og vi mener, at satsene principielt skal være på højde med dagpengesatserne, det mener vi er det rigtige at stille efter, det vil vi gerne gå ind for, og vi vil også anvise besparelser og alt det dér. Eller man kunne sige: selvfølgelig kan en række af principperne i det her forslag tænkes gennemført, men altså med reducerede satser, ud fra, hvad der er realistisk muligt, og hvad man kan få flertal for. Man kunne tænke sig med en lavere generel sats opretholdt en lang række af de principper, der i øvrigt er nedfældet i forslaget. Men stadig væk, ikke et ord har vi fået i diskussionen om alle disse principper om lighed eller forskelligartethed, om at behandle personer som enkeltindivider eller behandle ægtefæller som hængende